

Navodila o tajnih podatkih v MZZ, opravila vsa ustrezna izobraževanja in usposabljanja za tajne podatke kakor tudi specialno izobraževanje oz. ozaveščanje, ki ga je za vodjo in Projektno ekipo organizirala Slovenska obveščevalno-varnostna agencija. Hkrati to pomeni, da je bila vodja Projektne enote ozaveščena in da je seznanjena, da komunikacija tajnih in občutljivih podatkov po stacionarni telefonski liniji ni dovoljena. Prav tako ni dovoljena po nezaščiteni mednarodni telefonski liniji.

13. Pogovori dr. Simone Drenik in dr. Jerneja Sekolca, ki so vsebovali tajne in občutljive podatke, pomembne za nacionalni interes RS, so potekali izven prostorov MZZ, brez kriptiranih telefonskih povezav ter izven delovnega časa agentke Drenik. Prav tako so ti pogovori potekali brez vednosti MZZ, PV, SOVE. S tem, ko sta komunicirala po nezaščiteni komunikaciji, agentka ni upoštevala Zakona o tajnih podatkih, podzakonskih aktov in pravil, ki jim je bila zavezana kot vodja Projektne enote in predstavnica Vlade Republike Slovenije pred navedenim arbitražnim razsodiščem. Komisija za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb je ugotovila, da je bila dr. Drenik na podlagi Navodila o spremembi navodila o tajnih podatkih z dne 24. 7. 2012 (št. 0220-6/2012/1) na podlagi četrtega odst. 38. člena ZTP v funkciji vodje Projektne enote določena kot oseba, ki je sama določala stopnje tajnosti podatkov do stopnje tajnosti TAJNO.
14. Komisija za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb ugotavlja razhajanja med izjavo dr. Drenikove in izjavo SOVE glede njenega sodelovanja v času arbitražnega postopka. Dr. Drenikova je dejala, da je bilo njeno komuniciranje s pooblaščenimi osebami Slovenske obveščevalno varnostne agencije formalno in neformalno. Slovenska obveščevalno varnostna agencija pa vztraja, da **neformalnih delovnih pogovorov z agentko Drenik ni bilo**. Vsi pogovori in sestanki, ki so potekali med njo in pooblaščenimi osebami SOVE v obdobju arbitražnega postopka, so bili uradni in formalni, ne glede na to ali so bili v prostorih agencije ali izven njih.
15. Na podlagi opravljenih pogovorov z nekdanjim generalnim sekretarjem na MZZ, nekdanjo vodjo kabineta ministra na MZZ ter ministrom za zunanje zadeve v obdobju 2012-2018 in ministrom v obdobju 2009-2012, Komisija za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb ugotavlja, da pri delu vodje Projektne enote v nobenem segmentu ni šlo za razkorak med teorijo in prakso glede varnostnih zahtev ter glede finančnih in ostalih materialnih sredstev, kot je to dejala Simona Drenik, saj so bila finančna sredstva, tehnična oprema in strokovna znanja za potrebe arbitražnega postopka vedno in v celoti zagotovljena. Arbitražni postopek je bil osrednji projekt države in Vlade Republike Slovenije v vseh obdobjih, tudi v času recesije in zmanjšanih finančnih sredstev za delovanje državne uprave.
16. Komisija za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb na podlagi opravljenega razgovora z dr. Jernejem Sekolcem in na podlagi njegovih predhodnih izkušenj kot arbitra v različnih mednarodnih postopkih, zaključuje, da je bil pred nastopom funkcije slovenskega arbitra že arbiter z reputacijo, izkušnjami ter veliko pravne **prakse o pravilih v zvezi z arbitražnimi postopki**. Vedel je, da mora biti ves čas odločanja povsem nepristranski in neodvisen od strank. Kljub temu je bil v kontaktih in razgovorih s slovensko agentko in to po nezaščiteni mednarodni telefonski liniji.
17. Dr. Sekolec je imel izkušnje z arbitražnimi postopki in njihovim načinom delovanja, ni pa strokovnjak za pomorsko in mednarodno javno pravo, zato odločitev RS zanj kot arbitra morda ni bila najboljša. Na začetku tudi sam ni imel ambicij, da bi postal arbiter, razpolagal pa je z nekaterimi imeni za arbitra, ki jih je ponudil slovenski strani. Kot kaže, so ga po nekaj opravljenih razgovorih prepričali, da se prijavi na razpis RS za arbitra.